

YO/HD Antena

BULETIN DE INFORMARE AL RADIOCLUBULUI YO HD ANTENA DX GRUP

www.yohddx.ro

Redactat și editat de Adrian Voica (YO2BPZ) str. Bejan 66/82, 330114 Deva, HD.
Tel. 0758.063603; 0254.217201; E-mail: yo2bpz@gmail.com

Editia doua a Targului de primavara de la Timisoara 27 martie 2010

Iata ca, cu putin noroc (ma refer la vremea frumoasa de anul acesta) reusit sa ducem la bun sfarsit si cea de-a 2-a editie a TARGULUI de PRIMAVARA de la Timisoara (Dumbravita)

Am avut parte de o ambianta frumoasa, ca de primavara timpurie. Vremea a tinut cu noi. Ce sa spun, inafara de faptul ca ne-au vizitat colegi de « suferinta » din HD, CS, AR ? As putea spune ca intreg YO2 a fost reprezentat. Nu inseamna ca nu au fost si din alte parti, dar din pacate timpul scurt si desele oprire pe la unul si altul m-au facut sa nu ii pot tine minte pe toti, chiar daca la un moment dat am reusit sa ne intalnim privirea. Aproximez ca la aceasta intalnire au fost in jur de 50-60 persoane.

S-au vandut cam de toate, statii, mobile si portabile, cabluri, aparate de masura, suporturi si inca multe altele. Trebuie sa spun ca la capitoul « lampi si mufe » am stat destul de rau in sensul ca doritori au fost multi, dar oferta a fost destul de slaba. Microfoane, izolatori, condensatori si multe altele au umplut « mesele » (capotele masinilor) celor care au venit sa vanda. Am incercat de asemenea sa mai atrag privirile si cu mobilul meu pregatit pt portabil, am instalat o masa de lucru , suficienta pt laptop si radio, in portbagajul masinii. Am intins si un dipol in 7 mMHz, a mers foarte bine, dar din pacate nu am reusit sa lucrez nimic. Motivul se intelege, qrm-ul a fost destul de mare si multa lume a vrut sa vada ce am in portbagaj, asa ca nu reuseam sa pun castile pe urechi mai deloc.

Din pacate targul s-a suprapus cu concursul de scurte WPX si poate ca acesta a fost unul din motivele pentru care nu a fost o aglomeratie mai mare. Desigur ca au fost si din aceia care s-au bucurat ca noi suntem la targ si ei pot lucra DX-uri fara prea mare QRM, (HI) ! Lumea a fost multumita si de oferta din meniu, s-a mancat si mancarea adusa de acasa dar si cea oferita de restaurant, asa ca dupa amiaza lumea a plecat satula.

Trebuie amintit ca de la PECICA ne-a onorat cu prezenta YO2LAS, care nu a venit cu mana goala ci a adus si o sticla de vin (HOME MADE), o sa va spun si cum o fost vinul mai incolo, poate in numarul viitor, dar si cu cateva paini , renumita paine de Pecica, din care ne-a invitat sa gustam. Le multumim pe aceasta cale si musai sa le intoarcem vizita in luna mai cand se va tine Simpozionul la Pecica.

Am mai fost vizitati si de o « trupa » serioasa de radioamatori din Hateg, (YO2LRH, LBB, CBK LMA) care au fost si sufletul repetorului R1x pentru o perioada de timp. Au si cumparat au si socializat si sper ca le-a si placut ceea ce au vazut. Le multumesc si lor pe aceasta cale, doar si pentru faptul ca au plecat de acasa de dimineata devreme ca sa fie alaturi de noi.

Si de la Lipova au venit ca si anul trecut YO2BOF, 2MIL, de la Arad am retinut pe YO2MAB, de la Lugoj, YO2CDX, 2LHD, de la Sannicolau Mare 2OSV, CEQ, daca nu ma insel. De la Resita a venit un constructor de antene, si-a expus si prezentat marfa cu ocazia asta, YO2LZA. Un numar destul de mare de radioamatori din Timisoara au gasit timp sa vina si sa petreaca cateva ore alaturi de noi, YO2LLZ, BF, GL, BP, BRO, MMC, 2COB, 5OEE, 2LRK, MIZ, AAG, LLQ, LMZ, DNO, LAM, 2DM, IS, UT, NUL, LQM, LOZ, NAA, 2LSP, LZP, L J B, LGH, LPI, MRS, MFC, MHN, MUE si sper ca nu in final si eu ,YO2MTG, care va scriu aceste randuri. Imi cer scuze pentru cei pe care nu i-am pomenit, pentru ca, sigur au fost mai multi. Va invit ca sa va uitati pe site-ul de la YO2KQT la sectiunea poze si o sa aflati mai multe si despre cele expuse dar si de cei pe care poate i-am uitat (dar nu in mod voit) in « pomenirea » mea.

<http://picasaweb.google.ro/radioamatorTM/TargDePrimavaraTIMISOARA2010EdA2A#>

Acesta este linkul care va duce direct acolo in caz ca vi se par prea complicate cele zise mai sus !.

Acum, in incheiere, nu pot decat sa sper ca vom tine si cea de-a 3-a editie , ca veti vedea ce am facut anul acesta si veti dori sa veniti la targul de anul viitor si sa ne auzim cu bine !!

SARBATORI FERICITE
73, YO2MTGigi

ooo

OOO

ooo

Prezentam mai jos urmatorul articol (cu acordul autorului si a webmasterului paginii YO4KAK), o pledoarie pentru “profani”(sin u numai!) in a intelege “stolul” nostru de pasarele!

PERSOANA MISTERIOASĂ DE LÂNGĂ NOI

Gheorghe OPROESCU –Tavi, YO4BKM

La prima vedere este o persoană normală. Ba, chiar și la o inspecție mai amănunțită, tot nu distingi că ar avea ceva deosebit. Poate fi tânăr sau bătrân, bărbat sau femeie, căsătorit sau burlac, de orice profesie, poate avea gusturi absolut obișnuite pentru orice, se poartă îngrijit sau dezordonat. Nimic nu îl deosebește de un anonim de pe stradă, din autobuz, din tren. O persoană absolut comună oriunde o întâlnești. Sau aproape oriunde o întâlnești. Fiindcă există o excepție, materializată printr-un colț din locuința sa de cele mai multe ori modest, de numai câțiva metri pătrați, adesea lipsit de confort, dar unde are pretenția să fie stăpânul absolut. Este altarul unde oficiază el. Nimeni străin nu are voie să atingă nici măcar praful care se adună cu timpul, nimeni nu are voie să facă ordine într-o harababură care pentru el reprezintă cea mai desăvârșită armonie. Și este suficient să pătrundă pe tărâmul ce-i aparține exclusiv pentru a nu mai arăta ca o persoană normală. Aici apasă butoane, sucește comutatoare, se aud fluierături, hârâieli, piuituri și orcăieli, vorbește cu nimeni, îi răspunde un alt nimeni sau mai mulți deodată într-o limbă care nu se vorbește nicăieri pe glob, nu mai poate fi deranjat decât cu riscul să strici prietenia cu el pe veci. Este locul unde devine cu adevărat altcineva și are toate motivele să se simtă un adevărat stăpân. Sufletul său se întinde până în capătul opus al Pamântului, inima îi bate până dincolo de Ecuator și este pe bună dreptate conectat cerebral și chiar fiziologic cu toată suprafața planetei. Ba, de decenii bune, pipăie chiar și suprafața Lunii, ca să nu mai vorbesc de stațiile spațiale și alte corpuri sau fenomene cerești mai apropiate precum meteoriții ori aurorele polare. Dar ce se observă cel mai greu și numai după o lungă observare făcută mai mult cu inima decât cu ochii, este că oferă gratuit cel mai prețios lucru ce poate fi oferit, oferă prietenie și primește

prietenie pe măsura cu care o oferă. Poate fi medic, avocat, tehnician, șofer, dar din acel colțișor al lui este cu adevărat prieten cu alți medici, avocați, tehnicieni, șoferi, ba chiar și cu prinți, regi, împărați adevărați cu care se tutuiește într-un mod în care chiar apropiați ai acestora nu-și pot permite. Unii dintre dv. ați recunoscut probabil pe vecinul de la a cărui fereastră pleacă niște sârme ce se înalță pe case, pe copaci, pe stâlpi. Mai aveți și bănuiala că pe aceste sârme circulă, plecând din casa lui, niște curenți care uneori vă perturbă televizorul sau radioul, dar vorba noastră, românească: făptașul cu un păcat și păgubașul cu o mie. Și mai știți desigur că printr-o instalație, care de multe ori este opera mâinilor lui cel puțin parțial dacă nu în întregime, poate vorbi ca la radio oriunde în lume. Este RADIOAMATORUL. Denumirea sună aproape la fel oriunde pe glob, motivul fiind că pot fi întâlniți oriunde pe glob, ba chiar și în adâncul mărilor sau pe stațiile spațiale. De când există ei, ce fac ei și la ce sunt ei buni, încerc să lămuresc eu aici pe măsura priceperii mele, eu însumi radioamator de peste 40 de ani.

La granița dintre secolele XIX și XX câțiva indivizi pragmatici au încercat să tragă unele foloase din câteva experimente de laborator făcute de Heinrich Rudolf Hertz bazate pe niște ciudate ecuații descoperite de James Clerk Maxwell pe considerente pur teoretice. Adică să transmită semnale la distanță folosind niște ciudățenii numite de acum înainte unde radio sau unde hertziene. Doi dintre acești pragmatici au reușit efectiv: Aleksandr Popov în Rusia și Guglielmo Marconi în Anglia deși era italian. Marconi, care a îmbinat tehnica cu afacerile fondând prima companie de comunicații fără fir, a avut mai mult succes și reușește să facă în 1901 prima legătură radio peste Atlantic. Pe 18 ianuarie 1903 o stație radio tip Marconi din Massachusetts a transmis felicitările președintelui SUA Theodore Roosevelt către regele Angliei Edward VII cu ocazia apropiatei sale încoronări, marcând astfel folosirea radiocomunicațiilor până la nivel de șefi de state. Avantajele uriașe ale noii tehnici de comunicații au dus la dezvoltarea explozivă a acesteia, ceea ce a impus elaborarea de norme și reguli privind atribuirea de frecvențe și moduri de lucru, disciplina în comunicații, taxarea intersatatală a serviciului de radiocomunicații și altele. Tragedia Titanicului din 14/15 aprilie 1912 este în mare măsură și rezultatul aroganței cu care radiștii navei au tratat avertismentele transmise de nava Californian privind ghețarii din zonă. Iar Californian se afla la câțiva zeci de km de Titanic și putea veni în ajutor dar, după ce a fost grosolan înjurat, radistul de pe Californian a închis stația și nu a mai recepționat semnalele de ajutor. Acest lucru a făcut ca în 1912 să se convoace prima conferință internațională a radiocomunicațiilor care a reglementat inclusiv traficul de urgență. Tehnica de pionierat de atunci a creat o impresie falsă, anume că legături la distanțe mari sunt posibile numai pe frecvențe foarte joase, traficul radio profesional făcându-se pe frecvențe ce nu treceau de 1MHz. Iar frecvențele superioare au fost lăsate spre experimentare celor care nu făceau acest lucru la modul profesional-comercial, adică tuturor amatorilor de trafic radio, numiți de atunci radioamatori. În 1913 se înființează primul radioclub din lume, ARRL (American Radio Relay League) condus de Hiram Percy Maxim. La 27 noiembrie 1923, americanii Schnell, Reinartz și Warner din Hartford realizează, timp de câteva ore, legături bilaterale cu francezul Deloy, din Nisa, pe frecvența de cca 2,72MHz, în condiții mult mai favorabile decât stațiile radio profesionale. Radioamatorii au descoperit astfel undele scurte, pe care le-au pus la dispoziția întregii lumi. În 1925, la Paris, ia ființă IARU (International Amateur Radio Union). În decembrie 1926 au loc primele transmisii de radioamator din România, cu trei ani înainte de a funcționa primul post public de radio. Deci radioamatorii, al căror statut este impus numai de faptul că nu desfășoară activitate comercială, au fost de la început primii în traficul radio. Au descoperit undele scurte, au pus în funcțiune stații radio înaintea celor comerciale și chiar și astăzi au realizări ce întrec realizările profesioniștilor. De exemplu sunt singurii care realizează în mod constant legături radio folosind Luna ca releu pasiv (reflector), ba au și proprii sateliți de radiocomunicații construiți și echipați tot de ei, fac curent comunicații prin reflexii pe meteoriți sau pe aurorele polare. Și, ca recunoaștere a meritelor lor, reglementări internaționale le permit să facă radiocomunicații pe frecvențele cele mai favorabile pentru legături la mare distanță.

Dar ce este și ce face un radioamator, la urma urmei? Poate că cea mai apropiată comparație este cu cea a automobilistului amator. Pentru a practica această activitate trebuie să dovedești, prin examene asemănătoare celor de la circulația rutieră, că ai cunoștințele teoretice și practice necesare. Există probe similare poligonului, sălii, traficului din oraș, acestea fiind radioelectronica, regulamente, trafic radio, protecția muncii, scris și oral. Comisiile sunt numite de o autoritate națională în domeniu și eliberează licențe recunoscute internațional. Și cum permisul de conducere auto îți dă dreptul să conduci un automobil chiar dacă ești medic, avocat, rege sau prinț, la fel o licență de radioamator îți dă dreptul să construiești, să instalezi și să folosești un post de radio emisie-recepție. Iar undele radio nu

se opresc la graniță. Deci printre cunoștințele de specialitate ale radioamatorului se numără și acel mod de a te înțelege cu oricine din toată lumea, fie el chinez, japonez, rus, american etc, folosind un cod foarte bogat cu care se poate exprima orice. De exemplu spunând „pse sry i qrl my xyl 4 8 tnx“ înseamnă „scuză-mă te rog, sunt ocupat, nevasta mă invită la masă, mulțumesc“. Cine poate înțelege că spunând „88“ transmiți dragoste și sărutări unui partener de sex opus? Sau cu „99“ îl dojenești destul de umilitor? Radioamatorii din toată lumea se identifică după un nume numit indicativ care se formează după aceeași logică ca numerele de la autovehicule. Nu se mai pune în coadă nici o particulă nobiliară, profesională sau de altă natură. Pentru România radioamatorii au indicativul compus din literele YO, urmate de o cifră (pentru Brăila, Vrancea, Galați, Constanța este 4) și de un set de 2 sau 3 litere alese la rând din alfabet. După ce un radioamator stabilește o legătură radio cu alt radioamator încep să stea la taclale. Mai întâi își spun numele pe care îl folosesc în trafic radio, de regulă numele mic sau o prescurtare a lui, ori o poreclă, ori ce crede că i se potrivește. Și poți discuta chiar cu suveranul Spaniei (este radioamator!), tu îi spui DR JUAN (adică dragă JUAN) ori OM (bătrâne), el îți zice DR GIGI sau altele la fel, fără dv, sire etc. Apoi fiecare descrie în detaliu cum îl aude pe celălalt. În continuare cei doi își prezintă aparatura cu care lucrează, planurile de viitor, starea vremii și, dacă au timp sau se cunosc de mai mult timp, pun la cale experimente, vizite, concedii, partide de pescuit sau ce îi mai preocupă. Nu este permis traficul comercial, adică nu se transmite muzică sau mesaje pentru neradioamatori. Nu sunt permise înjurături în afară de „99“ sau „QSY“. O legătură radio (se numește QSO) se poate face și între mai mult de doi radioamatori, adevărate „mese rotunde“ adesea internaționale. Uneori se produc evenimente hazlii. Subsemnatul a avut odată, cu mult timp în urmă, o avarie în emițător în sensul că a explodat un condensator electrolitic care a umplut cu spumă tot aparatul, lucru neplăcut. Am reparat avaria, am refăcut emițătorul și, într-o noapte târziu, când stăteam cu căștile pe urechi (să asigur liniște în casă, aveam stația amplasată în dormitor) și convorbiam în șoaptă cu un amic am auzit vag, prin burduful căștilor, un sfârâit. Pun degetele pe condensatorul cu pricina, era rece. Adulmec prin jur, nu mirosea nici a ars, nici a scânteii. Mai trece un timp și iar aud sfârâind, tot fără să identific sursa. Îi transmit amicului ce se întâmplă și să înțeleagă că dacă dispar înseamnă că mi-a căzut emițătorul. Dar stația funcționa perfect, numai că sfârâia câteodată. Îmi fac curaj, salt căștile de pe urechi să aud mai bine și găsesc „defectul“: soția (XYL în codul nostru) sforăia prin somn. Am transmis ce se întâmplă, ne-am amuzat un pic. Altădată eram într-o lungă legătură cu un italian (și ei sunt la fel de vorbă-lungă ca și noi), etajul final se supraîncarcă și, în cele din urmă, crapă (adică se arde), emisia mea încetând brusc. Italianul mă întreabă ce am pățit de nu mă aude, bineînțeles că nu-i pot răspunde, mă întreabă iar și ajunge la concluzia că la el este ceva defect deoarece îmi cere să-l scuz că nu mai poate continua, dar are ceva la receptor și nu mă mai poate separa de zgomotul din banda de frecvențe. Cu toată supărarea produsă de defecțiunea destul de costisitoare, am izbucnit în hohote de râs. Nu l-am mai întâlnit să-i spun ce a fost de fapt. La ce sunt buni radioamatorii? Așa cum un automobilist își procură autoturismul prin forțe proprii și tot prin forțe proprii îi asigură buna funcționare astfel că dacă iese pe drumurile publice să nu se deosebească de un șofer profesionist, la fel și radioamatorul are grijă ca stația lui de radio să fie în perfectă stare când o folosește, fie că este o stație făcută de el sau cumpărată. Radioamatorii comunică între ei fără să folosească ajutoare de la sol, precum relele (ca la telefonia mobilă), ci direct de la antena unuia la antena celuilalt, indiferent distanța dintre ei. Instruirea și echiparea lor nu a costat nimic comunitatea în care trăiesc. Iar la catastrofe se pun la dispoziția autorităților care acționează în caz de urgență, asigurând canale de comunicații din cele mai bune, atât prin independența lor de resursele de la sol care pot fi deteriorate de catastrofă cât și prin independența energetică, stațiile de radioamator putând fi alimentate fie de la rețea, fie de la bateria automobilului fără ca performanțele să se schimbe, asigurând legături la zeci, sute sau mii de km. Iar operatorii sunt cu antrenamentul „la zi“ deoarece ei se antrenează continuu, de fiecare dată când stau la taclale. Ce mai fac radioamatorii? În afară de trafic radio se organizează în cluburi unde schimbă impresii, experimentează, petrec momente aniversare sau alte sărbători. Mai organizează concursuri locale, naționale sau internaționale, unde câștigă cine realizează, într-un interval de timp impus, cele mai multe sau mai depărtate legături radio. Se mai joacă de-a „v-ați ascunselea“, adică ascund în teren accidentat 5 sau 6 emițătoare care strigă la numite momente un fel de „cucu“ iar concurenții, echipați cu receptoare portabile care indică de unde vin undele radio trebuie să le găsească. Câștigă cine le găsește în timpul cel mai scurt. Se mai întrec la telegrafie viteză, transmitere sau recepție. Ori la telegrafie regularitate. Iar recordurile sunt destul de bune, unele peste cele ale profesioniștilor. Se mai întrec la construcții radio, se întâlnesc la simpozioane unde își prezintă realizările, se premiază ce este

mai valoros. Mai fac și un înfloritor comerț, există un continuu cumpăr-vând, dar ce se vinde sau se cumpără nu servește decât radioamatorilor, este deci un talcioc intern.

Dar fac radioamatorii și ceva de care ei să nu știe? Păi știu vecinii foarte bine că le deranjează recepția radio sau TV (în limbajul nostru, BCI sau TVI). Dar sursa perturbatoare ne deranjează și pe noi, constă în motoare electrice sau pe benzină care funcționează anormal, în stații radio pirat sau care sunt prost reglate, le cunosc dar nu dau acum exemple pentru că (încă) nu am chef de polemică. Iar dacă este cineva care nu crede, nu are decât să verifice dacă la momentul deranjamentului radioamatorul este acasă sau are stația în funcțiune. Când lucram la Pitești am întâlnit, la club, un cetățean de la țară care a venit foarte supărat că unul din noi, l-a și arătat cine este, i-a ars televizorul cu stația de emisie pe unde ultracurte, distanța fiind de vreo 15km după un deal. Toți am izbucnit într-un râs homeric, dar cel cu plângerea o ținea sus și tare, spunea că el a făcut armata la radiolocație, știe destule despre emițătoare și tot insista să fie despăgubit de noi. Iar „vinovatul“ nu era altul decât președintele radioclubului județean, acum răposatul YO7GD, „nenea Vasea“. De care se țineau ghinioanele scai. Când pleca cu stația radio în excursie pe munte ba uita microfonul acasă, ba își pierdea actele pe drum, ba reușea să scurtcircuiteze bateriile de se descărcau în câteva minute, ba îl prindea câte o furtună de îi distrugea cortul.

Ăștia suntem noi, radioamatorii. Persoane banale, obișnuite, anonimi șterși de care nu știe nimeni nici când devenim maștri ai sportului nici cand salvăm vieți ori bunuri, care ne plătim singuri și echipamentele și antrenamentele și cantonamentele etc dar aducem titluri de campioni naționali ba chiar și internaționali. Cluburile noastre nu fac comerț cu noi precum în fotbal, nu avem statut de profesionst și ne câștigăm existența din cu totul alte activități din cele mai diverse, de la rege sau șef de stat la simplu muncitor sau pensionar. Dar când intrăm în colțișorul nostru (shack cum i se spune în toată lumea) simțim cum inima bate până dincolo de Ecuator, cum sufletul ajunge la atipozii iar cerebral suntem conectați la tot mapamondul. Și aici se potrivesc foarte bine vorbele dintr-un cântec vechi, vechi, al lui Cristian Vasile, tot un brăilean: „și-i a mea atuncea lumea asta mare / și de viață mă îmbăt ca de alcool“.

xxx

XXX

xxx

BUTOANELE PRINCIPALE ALE TRANSIVERELOR DE RADIOAMATORI

(Fragment din articolul „**Activitățile field day și noii radioamatori**”

tradus și postat pe blogul propriu (yo4px.blogspot.com) de către YO4PX, preluat de pe situl ARRL

Poziția butoanelor de panoul frontal poate diferi de la un producător la altul sau de la un model la altul al aceluiași producător. Cu toate acestea comenzile de bază îndeplinesc aceleași funcțiuni pe toate transiverile.

VFO – Acesta este butonul principal de acord folosit pentru a veni pe frecvența unei stații. Cu el acordați frecvența dumneavoastră de emisie și de recepție, care este arătată cifric pe afișajul principal (*Main Display*)

INSTRUMENTUL DE MĂSURĂ – În cele mai multe transivere acesta este un instrument multifuncțional și indică o mulțime de informații. Folosiți-l ca pe instrumentul care indică viteza autovehiculului dumneavoastră: nu stați tot timpul cu privirea pironită pe cadran, dar verificați periodic indicațiile sale, pentru a vă convinge că aparatul funcționează normal.

S-METRUL – Indică tăria relativă a unui semnal recepționat pe o scală de la 1 la 9.

RF-POWER – Indică puterea pe care o emite transiverul. Maxima este de dorit.

SWR – (prescurtare de la *Standing Wave Ratio*) Indică raportul de unde staționare al antenei sau cantitatea de energie întoarsă din antenă în aparat. Minima este de dorit.

ALC – (prescurtare de la *Automatic Limiting Control*) Trebuie să te asiguri că nu-ți forțezi transiverul peste limită. O bună indicație a instrumentului este aceea în care maximele emisiei ating punctul maxim admisibil al scalei, fără a intra însă în zona marcată cu roșu.

AF (gain) - (prescurtare de la *Audio Frequency*) Acesta este volumul receptorului.

RF (gain) – (prescurtare de la *Radio Frequency*) Cu acest buton se reglează circuitele de amplificare ale receptorului, ceea ce vă permite să-l faceți mai puțin sensibil, pentru a putea atenua semnalele deosebit de puternice. Scurtând butonul spre poziția maximă se observă creșterea indicației S-metrului.

MIC GAIN – Controlează tăria microfonului în orice mod vocal. Se recomandă reglarea în limitele indicate pe instrumentul ALC.

MODE – Vă permite să alegeți modul de operare:

CW – (prescurtare de la *Continuous Wave*) Telegrafie

USB – (prescurtare de la *Upper Sideband*) Bandă laterală superioară în SSB

LSB – (prescurtare de la *Lower Sideband*) Bandă laterală inferioară în SSB

RTTY – (prescurtare de la *Radio Teletype*) Telex

RIT - (prescurtare de la *Receive Incremental Tuning*) este folosit pentru acordul fin pe stația pe care o ascultați, fără a vă modifica propria frecvență de emisie. Câteodată mai este numit și Clarifier.

XIT - (prescurtare de la *Transmit Incremental Tuning*) Funcționează similar RIT-ului, numai că reglează fin frecvența dumneavoastră de emisie.

RF PWR – (prescurtare de la *Radio Frequency Power*) Reglează puterea emițătorului.

IF SHIFT – (prescurtare de la *Intermediate Frequency*) - Deplasează centrul benzii de trecere al receptorului. Vă ajută să evitați un semnal apropiat de frecvența dumneavoastră, nepermițându-i să intre în «fereastra» benzii de trecere.

NOTCH – Acesta este un alt filtru util pentru reducerea interferențelor provenite de pe frecvențe apropiate. Spre deosebire de IF SHIFT, care lucrează ca o fereastră, filtrul Notch acționează ca un paravan, care blochează semnalul care intră în «fereastra» dumneavoastră. Imaginați-vă o nișă prin care priviți semaforul de pe stradă. Nu puteți vedea decât stopurile care se află în dreptul nișei. Așa lucrează frecvența intermediară a receptorului dumneavoastră. El poate recepționa numai semnalele care se află în dreptul «ferestrei» – adică a benzii de trecere (*passband*). Dacă priviți prin «fereastră» și auziți un semnal pe una dintre părțile laterale și pe care doriți să-l evitați, deplasați (*shift*) «fereastra» cu ajutorul IF SHIFT-ului, pentru ca semnalul să nu mai intre în raza auditivă («vizuală») a benzii de trecere. Pe de altă parte, dacă există un semnal în raza auditivă a «ferestrei» care vă deranjează și prin acționarea IF-SHIFT-ului ați înceta să mai auziți și semnalul dorit, puteți folosi NOTCH-ul, reglându-l pe acesta exact pe frecvența semnalului deranjant.

ooo

OOO

ooo

Aviz participantilor la Intalnirea transfrontaliera de la Pecica (21-22 mai 2010): primaria orasului Pecica a plantat in locurile “strategice” (intersectii cu bodegi!) acest original semn de circulatie!

Calendar competitionl aprilie 2010 (preluat de pe pagina YO9KPI)

SARL 80m QSO Party 1700Z-2000Z, Apr 1

SP DX Contest 1500Z, Apr 3 to 1500Z, Apr 4

JIDX CW Contest 0700Z, Apr 10 to 1300Z, Apr 11

EU Spring Sprint, CW 1600Z-1959Z, Apr 10

Holyland DX Contest 0000Z-2359Z, Apr 17

ES Open HF Championship 0500Z-0859Z, Apr 17

EU Spring Sprint, SSB 1600Z-1959Z, Apr 17

YU DX Contest 2100Z, Apr 17 to 1700Z, Apr 18

SP DX RTTY Contest 1200Z, Apr 24 to 1200Z, Apr 25

Helvetia Contest 1300Z, Apr 24 to 1259Z, Apr 25

*Iepurasul sa va aduca tuturor multe daruri, dar neaparat pe cel
mai de pret: sanatate familiei si celor dragi!*

Sarbatori fericite!

CD al YO HD DX